

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků - klasifikační řád

Obecná ustanovení

Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání ve znění pozdějších předpisů (školský zákon) byla vydána ředitelkou školy Pravidla hodnocení žáků. Tato pravidla jsou součástí školního řádu školy, podle § 30 odst. (2) školského zákona („školní řád obsahuje také pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků“). Pravidla hodnocení žáků vychází z vyhlášky č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění školní docházky ve znění pozdějších předpisů.

Pravidla pro hodnocení a klasifikace žáka školy

Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení. Vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitelka školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě. Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání. Klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí. Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a celková. Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka. Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace. Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech. Při hodnocení a při průběžné klasifikaci uplatňuje pedagog přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušný předmět. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě. Ohodnocením výkonu žáka klasifikačním stupněm posuzuje učitel výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně. Pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období.

(1) Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- 1 – výborný,**
- 2 – chvalitebný,**
- 3 – dobrý,**
- 4 – dostatečný,**
- 5 - nedostatečný.**

Při hodnocení podle bodu 1 jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělávání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Klasifikace zahrnuje hodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v ČR povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon.

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn (§ 50 odst. 2 školského zákona), uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo uvolněn(a). Nelze-li žáka z některého předmětu nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu (§ 52 odst. 2 a 3 školského zákona), uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo nehodnocen(a). Při hodnocení jsou výsledky vzdělání a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným ve školním vzdělávacím programu Škola pro každého, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení, za první pololetí výpis z vysvědčení.

(2) Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, hodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.

(3) Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou je klasifikováno těmito stupni:

1 - velmi dobré,

2 – uspokojivé,

3 - neuspokojivé.

Kritéria pro jednotlivé stupně chování:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu, nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví své nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování a ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí takového závažného přestupku proti pravidlům slušného

chování nebo školního řádu, že je jím vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob nebo se opakovaně dopustí závažných přestupků. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitelky školy dopouští dalších přestupků.

(4) Celkové hodnocení žáka na vysvědčení se vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,**
- b) prospěl(a),**
- c) neprospěl(a),**
- d) nehodnocen(a).**

(5) Žák je hodnocen stupněm

- a) "prospěl(a) s vyznamenáním", není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než "chvalitebný", průměr z povinných předmětů nemá horší než 1,50 a jeho chování je velmi dobré nebo odpovídajícím slovním hodnocením
- b) "prospěl(a)", není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm "nedostatečný" nebo odpovídajícím slovním hodnocením
- c) "neprospěl(a)", je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm "nedostatečný" nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci 2. pololetí
- d) nehodnocen(a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem

(6) Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud mu nebylo povoleno opakování ročníku podle odstavce 6 věty třetí – ředitel školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučení vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

(7) Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí neklasifikuje.

(8) Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

(9) Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do tří pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od

doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu. V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků podle § 30 odst. 2. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní, nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

- (10)** Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval. Ředitel školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučení odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval.
- (11)** Ředitel školy může žákovi, který po splnění povinné školní docházky nezískal základní vzdělávání, povolit po posouzení důvodů uvedených v žádosti jeho zákonného zástupce a na základě dosavadních výsledků vzdělávání žáka pokračování v základním vzdělávání, nejdéle však do konce školního roku, v němž žák dosáhne osmnáctého roku.
- (12)** Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
- (13)** Žák koná opravné zkoušky nejpozději v posledním týdnu hlavních prázdnin. Termín stanoví ředitel školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou zkoušky komisionální.
- (14)** Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
- (15)** V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.
- (16)** Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalostí českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura určeného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení docházky do školy v České republice vždy považuje dosažená úroveň znalostí českého jazyka za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka.

Výchovná opatření

- (1)** Ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo

jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

- (2) Třídní učitel(ka) může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelkou školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.
- (3) Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:
 - a) **napomenutí třídního učitele,**
 - b) **důtku třídního učitele,**
 - c) **důtku ředitelky školy.**
- (4) Třídní učitel neprodleně oznámí ředitelce školy uložení důtky třídního učitele. Důtku ředitelky školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.
- (5) Ředitelka školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
- (6) Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamenává do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitelky školy se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Klasifikace chování

Cílem výchovného působení je, aby žáci přijímali mravní a občanské hodnoty, se kterými se setkají v průběhu svého vzdělávání a jsou významné pro jejich rozhodování a jednání v dalším životě.

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě.
2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování školního řádu během klasifikačního období.
3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.
4. Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou.
5. Nedostatky v chování žáků se projednávají na pedagogické radě.
6. Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - průběžně prostřednictvím elektronické žákovské knížky, či dohodnutým alternativním způsobem podávání informací (notýsek, výtisk hodnocení prospěchu a chování – až 1x týdně)
 - před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
 - okamžitě v případě mimořádného porušení školního řádu.

Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách

Komisionální přezkoušení

Komisionální zkouška se koná v těchto případech: má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, při konání opravné zkoušky.

Komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitelka školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad.

Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- (1) předseda, kterým je ředitelka školy, popřípadě jí pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitelka školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- (2) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- (3) přisedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením podle § 15 odst. 2 nebo stupněm prospěchu podle § 15 odst. 3 (vyhl. o ZŠ). Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Třídní učitel zapíše do třídního výkazu poznámku o vykonaných zkouškách, doplní celkový prospěch a vydá žákovi vysvědčení.

Opravná zkouška

(1) Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci 2. pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

(2) Opravné zkoušky se konají nejdéle do konce příslušného školního roku (do 31. 8.) v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku.

(3) Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. 9. následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.

Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitelka školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

Pro složení komise a její činnost platí obdobná ustanovení jako pro komisionální přezkoušení.

Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se řídí vyhláškou MŠMT č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, v platném znění.

U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je třeba vnímat stupeň poskytované podpory a navíc k žákům přistupovat s vědomím vysoce individuálního přístupu.

Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků, uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

V prvním stupni podpory lze žáky běžně hodnotit známkami, případně na žádost rodičů hodnotit slovně, či v kombinaci.

Klasifikace formou slovního hodnocení postihuje především vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návod, jak nedostatky překonat.

Žáci druhého a vyššího stupně podpory jsou hodnoceni podle doporučení školského poradenského zařízení.

Při hodnocení žáků s vyšším stupněm podpory zohledňujeme tzv. minimální doporučenou úroveň vzdělávání dle platného RVP pro ZV v rámci podpůrných opatření.

Pro zjišťování úrovně žákovských vědomostí a dovedností volí učitel takové druhy a formy ověřování znalostí a rozvíjených dovedností a postojů, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemají speciální vzdělávací potřeby negativní vliv.

Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb.

Žáka lze hodnotit slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě s rodiči a odborníkem prakticky ve všech předmětech, do nichž se speciální vzdělávací potřeby promítají.

Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci.

Mírnější klasifikace je uplatňována v souladu s plánem podpůrných opatření (PLPP) a individuálním vzdělávacím plánem (IVP).

Při uplatňování všech těchto možností vyučující postupuje individuálně, s využitím všech dostupných informací z odborných vyšetření a ve spolupráci se zákonnými zástupci žáka.

Ředitelka školy může povolit, aby byl pro žáka se speciálními vzdělávacími potřebami vypracován pro kterýkoliv předmět příslušnými vyučujícími individuální vzdělávací plán, který se může lišit od výuky v daném postupném ročníku, přitom však bude poskytovat žákovi v příslušném předmětu ucelené a přitom žákem zvládnutelné základy.

Individuální vzdělávací plány mají charakter smlouvy mezi školou, vyučujícím(i), zákonnými zástupci žáka, žákem a školským poradenským zařízením; vypracovávají se v písemné formě. Výsledky se hodnotí slovně.

Všechna navrhovaná pedagogická opatření vztahující se k výuce a ke školní úspěšnosti se zásadně projednávají se zákonnými zástupci žáka. Společně a ve spolupráci s dalšími odborníky se hledají možná řešení.

V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Informování zákonných zástupců o výsledcích vzdělávání

1. Učitelé jednotlivých předmětů informují o průběžných výsledcích obvyklým způsobem (prostřednictvím e-ŽK, případně dle domluvy se zákonným zástupcem tiskem z e-ŽK).
2. Třídní učitel kontroluje přístupy rodičů do e-ŽK minimálně jedenkrát týdně. Třídní učitelé konzultují se zákonnými zástupci vše, co souvisí se zdravým rozvojem žáka na třídních schůzkách, v době konzultací a kdykoli po předběžné telefonické domluvě.
3. Učitelé jednotlivých předmětů informují zákonné zástupce na třídních schůzkách, v době konzultací a kdykoli po předběžné telefonické domluvě.
4. Třídní učitel kontaktuje rodiče v případě mimořádně zhoršeného prospěchu nebo chování bezprostředně a prokazatelným způsobem s vědomím ředitelky nebo zástupkyně ředitelky.

Komunikace školy prostřednictvím elektronické žákovské knížky (e-ŽK)

1. V rámci školy je používán jednotný software (Bakaláři), který je zároveň propojen s údaji ve školní matrice.
2. Údaje, které jsou obsaženy ve školní matrice, osobní data žáků, rodičů a data zaměstnanců školy jsou důvěrné a přístup k nim mají jen kompetentní osoby, které získali oprávnění k přístupu.
3. Zápis známek průběžné klasifikace, pololetní klasifikace, závěrečné klasifikace a další informace se do e-ŽK provádí povinně od 1. do 9. ročníku.
4. Informace zapisované do e-ŽK:
 - průběžné hodnocení z jednotlivých předmětů (známky včetně témat)
 - pochvaly, poznámky, kázeňská opatření (př. třídní důtky, napomenutí TU)
 - plánované třídní a školní akce (projektové dny, výlety, exkurze, kulturní akce apod.)
 - změny rozvrhů, ředitelská volna
 - ostatní informace
5. Pedagog zapisuje známky do e-ŽK v daném pracovním týdnu, důležité informace zapisuje neprodleně.
6. Zákonný zástupce vstupuje do e-ŽK minimálně jednou týdně.
7. V případě, že zák. zástupce nemá přístup do e-ŽK nabízíme alternativu – možnost nechat si vytisknout výpis z e-ŽK, zpravidla 2x do měsíce, možno po domluvě i 1x týdně.

Váhy známek v e-ŽK

Pololetní a čtvrtletní práce	10
Kontrolní diktát, slohová práce	9
Nadstandartní aktivity	8
Problémové úlohy, projekty	8
Testy, ZK – větší celek	8
Testy, ZK – menší celek	7
Praktická cvičení	7
Prezentace, ústní projev	6
Kreativita, originalita	6
Týmová práce	6
Aktivita	6
Laboratorní práce	5
Dílčí aktivity	4
Práce s textem, slovní zásoba	4
Rozvoj kompetencí k řešení problémů	3

Rozvoj kompetencí sociálních a personálních	3
Rozvoj kompetencí k učení	3
Rozvoj občanských kompetencí	3
Rozvoj komunikativních kompetencí	3
Rozvoj komunikativních kompetencí	3
Postoj k zadaným problémům	2
Postoj k předmětu	2
Zlepšení výkonu, dovednosti, schopnosti	1

Plnění školní docházky v zahraniční škole

Plnění povinné školní docházky v zahraničí se řídí školským zákonem (zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění zákona č. 101/2017 Sb.) a prováděcím právním předpisem, který se týká dané problematiky (vyhláška č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění vyhlášky č. 243/2017 Sb.), v platném znění.

Žák, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území České republiky (§ 38 odst. 1 písm. a) školského zákona), ve škole zřízené při diplomatické misi nebo konzulárním úřadu České republiky (§ 38 odst. 1 písm. b) školského zákona), v evropské škole působící na základě Úmluvy o statutu Evropských škol (§ 38 odst. 1 písm. d) školského zákona) nebo formou individuální výuky v zahraničí (§ 38 odst. 2 školského zákona) může být od 1. září 2017 na základě rozhodnutí zákonného zástupce zároveň žákem spádové školy nebo jiné školy zapsané v České republice do rejstříku škol a školských zařízení, kterou zvolil zákonný zástupce žáka (dále jen „kmenová škola“).

Pokud zákonný zástupce žáka, který plní povinnou školní docházku v zahraničí, nezvolí pro své dítě kmenovou školu, dokládá plnění povinné školní docházky přímo ministerstvu, a to způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu (novelizovaná vyhláška č. 48/2005 Sb., ve znění vyhlášky č. 243/2017 Sb.).

V případě kmenové školy

1) Žák, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území ČR, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně 1 pololetí školního roku, nejdéle však za období 2 školních roků, zkoušku v kmenové škole (ZŠ a MŠ Děčín III, Březová ul. 369/25 – příspěvková organizace) nebo ve škole zřízené při diplomatické misi ČR. Zkouška se koná:

- a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
- b) v posledních dvou ročnících 1. stupně ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
- c) na 2. stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a Zeměpis, stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání

2) Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli zkoušející školy vysvědčení ze školy mimo území ČR, včetně jeho překladu do českého jazyka, a to za období, za které se zkouška koná. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel zkoušející školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Po vykonání zkoušky vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení.

3) Pokud žák zkoušku podle odst. 1 nekoná, doloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy plnění povinné školní docházky žáka předložením vysvědčení žáka mimo území ČR za období nejvýše 2 školních roků, včetně jeho překladu do českého jazyka, v termínech stanovených ředitelem kmenové školy. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel kmenové školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává.

4) Pokračuje-li žák, který konal zkoušky dle odst. 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

5) Pokračuje-li žák, který nekonal zkoušky dle odst. 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělávání a znalosti vyučovacího jazyka.

6) Zkouška je komisionální, termín konání zkoušky dohodne ředitel zkoušející školy se zákonným zástupcem žáka tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do 2 měsíců po skončení období, za které se zkouška koná. Nedojde-li k dohodě mezi zákonným zástupcem žáka a ředitelem zkoušející školy, stanoví termín zkoušky ředitel zkoušející školy. Není-li možné žáka ze závažných důvodů v dohodnutém termínu přezkoušet, stanoví ředitel zkoušející školy náhradní termín tak, aby se zkouška uskutečnila nejpozději do 4 měsíců po skončení období, za které se zkouška koná.

7) Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitel zkoušející školy v souladu se školním vzdělávacím obsahem. Se stanoveným obsahem a rozsahem zkoušky seznámí ředitel s dostatečným předstihem zákonného zástupce žáka.

8) Na vysvědčení není žák hodnocen z chování. Na vysvědčení se uvede text: „Žák(yně) plní povinnou školní docházku podle § 38 školského zákona.“

Všeobecné zásady klasifikace

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků je: jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné.

Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných ve školním vzdělávacím programu Škola pro každého. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.

Při hodnocení žáka uplatňuje vyučující **přiměřenou náročnost** a pedagogický takt vůči žákovi. Při celkové klasifikaci přihlíží vyučující k **věkovým zvláštěnostem žáka** i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období **zakolísat** v učených výkonech **pro určitou indispozici**.

Při hodnocení učitel sleduje:

- V jaké míře a kvalitě si žák osvojuje dovednosti a zručnosti dané povahou jednotlivých vyučovacích předmětů školního vzdělávacího programu.
- Jak dovede žák používat získané vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, praktických situací a problémů, jak je schopen aplikace v podmínkách běžného života.

- Jak žák ovládá základní komunikační prostředky, jak umí naslouchat, srozumitelně a věcně se vyjadřovat, klást otázky, formulovat své myšlenky, na jaké úrovni je jeho písemný projev a slovní zásoba.
- Jak se u žáka projevují rysy samostatného myšlení, jak chápe souvislosti, jak je dovede třídit, zda umí vystihnout podstatné, zda svůj úsudek dovede opřít o vlastní argumenty.
- Jak ovládá důležité učební postupy a způsoby samostatné práce, zda pouze pasivně nereprodukuje čtené a psané.

Slovní hodnocení

U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. O slovní hodnocení žáka si může požádat zákonný zástupce na základě odborného doporučení ze školského poradenského zařízení (PPP, SPC).

Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

Slovní hodnocení uplatňujeme průběžně (ústně, písemně – učitel zapíše do notýsku komentář k práci, představením konkrétní práce dětí) nebo jako hodnocení závěrečné na vysvědčení.

Slovní hodnocení by mělo mít podobu obsahové analýzy žákova výkonu a mělo by obsahovat:

- Popis výsledků vzdělávání žáka stanovené školním vzdělávacím programem, chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou.
- Hodnocení kvality dílčích výkonů, které byly předmětem školního hodnocení (úspěchy i nedostatky žáka) a to v jejich vývoji.
- Popis postoje žáků, jejich úsilí a snahy.
- Hodnocení vlastní učební činnosti žáka, jeho píle a přístupu ke vzdělávání.
- Pravděpodobné příčiny dosaženého stavu.
- Doporučení, jak dosáhnout zlepšení a jak zvládnout přetrvávající nedostatky.

Při použití slovního hodnocení se uvádí charakteristiky těchto oblastí:

a) **ovládnutí učiva předepsaného školním vzdělávacím programem**

- ovládá bezpečně
- ovládá
- podstatně ovládá
- ovládá se značnými mezerami
- neovládá

b) **úroveň myšlení**

- pohotově bystré, dobře chápe souvislosti
- uvažuje celkem samostatně
- menší samostatnost v myšlení
- nesamostatnost v myšlení
- odpovídá nesprávně i na návodné otázky

c) **úroveň vyjadřování**

- výstižné, poměrně přesné

- celkem výstižné
- nedostatečně přesné
- vyjadřuje se s obtížemi
- nesprávné i na návodné otázky

d) úroveň aplikací vědomostí

- spolehlivě a uvědoměle užívá vědomostí a dovedností
- dovede užívat vědomostí a dovedností, dopouští se drobných chyb
- s pomocí učitele řeší úkoly, překonává obtíže a odstraňuje chyby
- i s pomocí učitele těžko užívá své vědomosti a dovednosti
- nedokáže ani s pomocí učitele užívat vědomostí a dovedností

e) píle a zájem o učení

- aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
- učí se svědomitě
- k učení a práci nepotřebuje mnoho podnětů
- malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
- pomoc a pobízení k učení jsou neúčinné

Sebehodnocení žáků, funkce sebehodnocení

Sebehodnocení je prostředkem, jak navodit či posílit u žáků pocit spoluzodpovědnosti za výsledky vzdělávacího procesu, je pro žáky možností, jak porozumět souvislosti mezi vzdělávacími cíli školy, vlastní aktivitou, motivací, ochotou pracovat a zodpovídat za svou práci.

Zvýšení zodpovědnosti za vlastní práci a náhled na ni má výrazný motivační efekt – podporuje aktivitu žáků. Spolu s hodnocením učitele (které má často i formu zpětnovazebné informace) pomáhá žákům hledat vnitřní zdroje pro dosahování lepších výsledků v kvalitě i kvantitě. Přirozenou snahou každého žáka je být úspěšný, potřebuje však najít s pomocí dospělých účinný způsob, jak toho dosáhnout.

Je-li žák veden k tomu, aby objektivně hodnotil svou práci, přenáší tuto nabytou dovednost do dalších oblastí života. Je schopen hodnotit objektivně sám sebe (i v jiných oblastech), druhé lidi, utvářet si názor na okolní svět.

Prostřednictvím sebehodnocení jsou rozvíjeny i všechny klíčové kompetence.

Sebeúcta – vědomí vlastní hodnoty a schopnosti zvládat životní úkoly – je výrazným činitelem úspěchu či neúspěchu v jakékoliv lidské činnosti. Hlavními zdroji tohoto prožitku jsou:

- potvrzení našich kladných vlastností a schopností druhými, pro nás důležitými lidmi (autoritami)
- uznání ze strany vrstevníků
- vlastní zkušenosti zvládání úspěchu, překonání překážek

Z pocitu vlastní kompetence pak vychází orientace žáků na zvládání požadavků. Takto orientovaní jedinci jsou zvědaví, samostatní a aktivní, chtějí se učit, jsou motivovaní ke zvládání překážek vlastními silami.

V procesu zvládání sebehodnocení je role učitele od počátku velmi důležitá. Schopnost hodnotit sám sebe není dětem dána, získávají ji postupně za pomoci učitele. První zkušenosti s hodnocením vlastní práce mají formu zpětné vazby od učitelů a jsou pro dítě

jediným zdrojem informací o vlastní práci a výkonech. Zároveň jsou příležitostí vstoupit do osobního vztahu s učitelem, vydělit se ze skupiny ostatních, zaměřit pozornost na sebe. Posilující vliv na vzájemný vztah má i vědomí společného úkolu – žák a učitel jako účastníci vzdělávacího procesu spolu uzavírají dohodu o cíli své práce a společně vyhodnocují její plnění.

Metody a formy sebehodnocení

Konkrétní metody a formy sebehodnocení používá učitel dle vlastního uvážení tak, aby respektovaly věk a úroveň schopností žáků. Jejich použití se řídí některými obecnými zásadami:

- Sebehodnocení je využíváno průběžně, jako jednorázová akce ztrácí smysl a nepřináší žádoucí efekt.
- Je pouze jednou z forem hodnocení. Doplnuje a rozšiřuje ostatní formy hodnocení učitelem a klasifikaci.
- Týká se jednak samotného výsledku práce (podařilo x nepodařilo se mi...), ale především procesu, kterým si žák prošel (v průběhu práce jsem využil..., přemýšlel..., vyhledal..., ptal se..., bylo pro mě těžké..., soustředil jsem se..., bránilo mi..., potřeboval bych...). Právě tyto informace jsou pro něj i pro učitele těmi nejdůležitějšími.
- Sebehodnocení se vždy vztahuje k určitému předem dohodnutému či stanovenému úkolu nebo úseku práce. Ten se odvíjí od cíle, který si žák s učitelem dohodl. Váže se na plánování (např. zvládnutí plánu, vypracování projektu, seminární práce, domácího úkolu, zvládnutí určitého úseku učiva).
- Sebehodnocení je vhodné provádět i písemnou formou (nejlépe do předem připravených hodnotících listů různých forem). Pak je možno s těmito materiály dále pracovat a využívat je (sledování osobního vývoje žáka, prezentace jeho výsledků např. rodičům, představení žáka novému učiteli apod.).

Příklady metod sebehodnocení žáků

- **Diskuse mezi učitelem a žákem.** Má formu společné diskuse, dialogu. Učitel se chce dozvědět, jak žák pracuje na svém úkolu, žák dostává potřebnou zpětnou vazbu na svou práci.
- **Hodnotící listy.** Jsou v nich stanovena kritéria, která žák hodnotí. Mohou využívat např. i bodování, škálování apod. Jejich podoba a rozsah se přizpůsobuje věku dítěte.
- **Dotazníky.** Použité otázky mohou být uzavřené (odpověď ano-ne) nebo otevřené (např. co bylo pro tebe nejzajímavější, co ti dalo nejvíc práce...) Dotazníky může učitel využít i jednorázově, jako zpětnou vazbu pro sebe (např. po vyzkoušení nové formy práce s žáky – skupinové, projektové apod.).
- **Portfolio.** Je uspořádaný soubor prací žáka, který poskytuje informace o průběhu a výsledcích učitele. Jsou v něm obsaženy i informace o vývoji a pokrocích. Součástí portfolio může být např. vypracovaná a učitelem ohodnocená písemná práce, vlastní sebehodnocení, hodnocení učitelů, výtvarná díla, slohové práce apod. Portfolio je pracovní pomůckou, ale i jakousi vizitkou žáka, může jej provázet i po několik let školní docházky. Pro vedení portfolio je nutná pomoc.

Distanční výuka

Zvláštní pravidla při omezení osobní přítomnosti dětí, žáků a studentů ve školách

Pokud z důvodu krizového opatření vyhlášeného podle krizového zákona, nebo z důvodu nařízení mimořádného opatření podle zvláštního zákona, anebo z důvodu nařízení karantény podle zákona o ochraně veřejného zdraví není možná osobní přítomnost většiny žáků z nejméně jedné třídy, studijní skupiny či oddělení ve škole, poskytuje škola dotčeným žákům vzdělávání distančním způsobem.

Vzdělávání distančním způsobem škola uskutečňuje podle příslušného rámcového vzdělávacího programu a školního vzdělávacího programu v míře odpovídající okolnostem.

Žáci jsou povinni se vzdělávat distančním způsobem. Způsob poskytování vzdělávání a hodnocení výsledků vzdělávání distančním způsobem přizpůsobí škola podmínkám žáka pro toto vzdělávání.

Vzhledem ke stanovené povinnosti pro žáky – účastnit se distanční výuky je nutné, stejně jako při klasickém prezenčním vyučování ve škole, každou neúčast žáka při distanční výuce omlouvat.

Pravidla hodnocení v průběhu distanční výuky

Pravidla a podklady pro hodnocení žáků uvedená ve školním řádu a schválená školskou radou, která nelze pro svou povahu uplatnit při distanční výuce se nepoužijí. Hlavním cílem hodnocení musí být podpora učení žáků.

Hodnocení v době distanční výuky bude na doporučení vyhlášky č. 211/2020 Sb., vycházet z:

- pokud je to možné vychází vyučující ze znalosti konkrétních žáků
- při hodnocení bude zohledněna aktivní účast na distanční výuce (je důležité oddělit možnosti žáka a jeho závislost na součinnosti jeho rodinného zázemí, za které nelze žáka činit zodpovědným)
 - u zadávaných úkolů je třeba ověřit správné pochopení, při vypracování se hodnotí:
 - · užívání správných postupů, správné používání pomůcek, míra splnění
 - · správnost – práce s chybou = hodnotíme za správnou část ne za špatnou
 - · případná ochota opravit a doplnit připomínkované nedostatky, nebo úkol zopakovat
- přednostně bude využíváno formativní hodnocení, které bude žákům i jejich rodinnému zázemí poskytovat co nejpresnější zpětnou vazbu nejen o kvalitě splnění zadání, ale i o dosaženém pokroku, upozorní na nedostatky a napoví cestu ke zlepšení, případně upozorní na budoucí upotřebitelnost a návaznost pro kterou je užitečné současný úkol zvládnout
- zejména u žáků 2. stupně je možné použít i hodnocení klasifikačním stupněm
- hodnocení může být vhodně doplňováno (dle úrovně žáků) motivačními odměňujícími prvky